

- Există 3 tipuri de relații:
- 1 Mantra
- 2 Tantra
- 3 Yantra

- Mantra- Interacțiune bazată pe relație

- Tantra- Negociere, Contract.

- Yantra- Maşină, automat.

- Principiul de bază al condiției de viață este că avem o înclinație generală de a iubi pe cineva. Nimeni nu poate trăi fără a iubi pe altcineva. Această înclinație este prezentă în fiecare ființă vie. Chiar și un animal cum este tigru are această înclinație iubitoare, cel puțin într-un stadiu latent și este cu siguranță prezentă la ființele umane. Lacuna, totuși, este că nu știm locul unde să dedicăm dragostea noastră pentru ca toată lumea să devină fericită.

- În prezent, societatea umană îi învață pe oameni să-și iubească țara, familia, sau pe sinele personal, dar nu există informații care să ne ofere răspuns spre ce sau cine să îndreptăm înclinația de a iubi, astfel încât toată lumea să poată deveni fericită. Acest punct lipsă este Kṛṣṇa, iar Nectarul devoțiunii ne învață cum să stimulam dragostea noastră originală față de Kṛṣṇa și cum să fim situați în acea poziție în care să putem savura viața noastră fericită.

- Nectarul devoțiunii ne va oferi sugestii practice despre modul în care putem trăi în această lume materială perfect angajată în serviciul devoțional și astfel îndeplinim toate dorințele noastre în această viață și în următoarea. Nectarul devoțiunii nu este prezentat pentru a condamna orice fel de viață materialistă, dar încercarea este de a oferi informații persoanelor religioase filosofilor și în general oamenilor despre cum să-L iubească pe Kṛṣṇa. Unul poate trăi fără discomfort material, dar în același timp ar trebui să învețe arta iubirii lui Kṛṣṇa. În momentul de față inventăm atât de multe moduri de a folosi predispoziția noastră de a iubi, dar în realitate lipsește adevăratul punct: Kṛṣṇa. Udând toate părțile copacului, uitând de rădăcină. Încercăm să ne menținem corpul în orice mod, dar neglijăm să furnizăm alimente pentru stomac. Lipsa de Kṛṣṇa înseamnă și lipsa de sine. Realizarea reală și realizarea reală a lui Kṛṣṇa sunt lucrului simultane. De exemplu, văzându-vă dimineața înseamnă să vedeți și răsăritul soarelui; fără a vedea soarele nimeni nu se poate vedea pe el însuși. În mod similar, dacă cineva nu L-a realizat pe Kṛṣṇa, nu poate fi vorba despre realizarea de sine.

- Cu toate acestea, omul mărturisește că aparține unui anumit tip de credință, referindu-se la o anumită perioadă de timp și împrejurare, și astfel pretinde că este un hindus, musulman, creștin, budist sau un aderent al oricărei altei secte. Aceste denumiri sunt non-sanātana-dharma. Un hindus își poate schimba credința pentru a deveni musulman sau un musulman își poate schimba credința pentru a deveni un hindus sau un creștin își poate schimba credința și așa mai departe. Dar, în toate circumstanțele, schimbarea credinței religioase nu afectează ocupația veșnică de a oferi serviciu altora. Hindușul, musulmanul sau creștinul în toate circumstanțele este servitor al cuiva. Astfel, să mărturisești un anumit tip de credință nu înseamnă sanātana-dharma. Efectuarea serviciului este sanātana-dharma.

De fapt serviciul devoțional ne leagă de Domnul Suprem. Noi suntem creați pentru bucuria Sa și dacă participăm la această bucurie eternă cu Personalitatea Supremă a Divinității, devenim fericiți. Nu putem deveni fericiți altfel. Nu este posibil să fii fericit, independent, așa cum nici o parte a corpului nu poate fi fericită fără a coopera cu stomacul. Nu este posibil ca entitatea vie să fie fericită fără a face serviciu iubitor transcendent al Domnului Suprem.

- Cum este posibil acest lucru? Ācāryas ne dau următorul exemplu. Dacă o femeie căsătorită este atașată de un alt bărbat sau dacă un bărbat are un atașament pentru o altă femeie decât soția sa, atașamentul trebuie considerat foarte puternic. Persoana se gândește întotdeauna la iubit. Soția care se gândește la iubitul ei se gândește întotdeauna să se întâlnească cu el, chiar dacă își desfășoară treburile casnice. De fapt, își desfășoară munca cu mult mai multă atenție, astfel încât ca soțul să nu poată afla despre atașamentul ei. În mod similar, ar trebui să ne amintim întotdeauna iubitul suprem, Śrī Kṛṣṇa, și, în același timp, să îndeplinim foarte bine îndatoririle noastre materiale. Este nevoie de un sentiment puternic de dragoste aici. Dacă avem un puternic simțământ de iubire pentru Domnul Suprem, atunci putem să ne îndeplinim datoria și, în același timp, să ne amintim de El. Doar trebuie să dezvoltăm acel sentiment de iubire. Arjuna, de exemplu, se gândea mereu la Kṛṣṇa; el era însoțitorul constant al lui Kṛṣṇa și, în același timp, era un războinic. Kṛṣṇa nu la sfătuit să renunțe la foc și să meargă în pădure pentru a medita.

- Acesta nu este un proces foarte dificil. Cu toate acestea, trebuie să-l înveți de la o persoană care posedă experiență.
Tad-vijñānārthaṁ sa gurum evābhigacchet: este necesar ca să se apropie de o persoană care se află deja în procesul practicii. Mentea mereu se îndreaptă spre obiectele simțurilor, și de asta, trebuie să practicăm concentrarea constantă a minții asupra formei Domnului Suprem, Śrī Kṛṣṇa, sau asupra sunetului numelui Său. Mentea este în mod natural neliniștită, zboară acolo și dincolo, dar autentic se poate odihni în vibrația sonoră Hare Kṛṣṇa. Trebuie să medităm astfel pe *paramaṁ puruṣam*, Personalitatea Supremă a Divinității, aflat în împărăția spirituală, cerul spiritual și astfel să-L atingem. Căile și mijloacele de realizare finală, sunt menționate în Bhagavad-gītā, iar ușile acestei cunoașteri sunt deschise tuturor. Nimeni nu este exclus. Toate clasele de oameni se pot apropia de Domnul Kṛṣṇa gândindu-se la El.